

психоемоційними особливостями, тоді як старші учні краще здатні працювати самостійно, але відсутність очних занять впливає на зниження мотивації. Деякий відсоток зниження мотивації спостерігається також у студентів ЗВО. Цей аналіз застосування технологій дистанційного навчання дає змогу констатувати, що цей вид навчання має певні недоліки: відсутність соціального контакту з іншими учасниками процесу навчання, можливість неправильного тлумачення студентом теоретичного матеріалу, необхідність високого рівня самонавчання слухачів. І тому стає актуальним питання поєднання форм і методів навчання, де враховуються плюси обох видів – традиційного і дистанційного. Тому актуально розглянути змішану форму навчання, яка може компенсувати недоліки дистанційної.

Змішане навчання дає змогу використовувати сильні сторони очної форми навчання і переваги дистанційних технологій та самостійної роботи студентів. З'являється можливість проведення більш цікавих і наповнених занять. Але на практиці навіть нестійкий інтернет-зв'язок може поставити під сумнів змішану систему.

Зараз активно розроблюється інформаційно-освітнє середовище закладів вищої освіти, методична база викладання в електронному середовищі, тому дуже важливо врахувати найкращий засіб подання навчальних матеріалів. Саме комбінація, поєднання різних засобів доставки матеріалу має бути ключовим. Оскільки лекція не тільки є передачею теоретичних відомостей, вона розвиває інтерес до навчальної діяльності в цілому і до конкретної навчальної дисципліни зокрема, формує орієнтири для самостійної роботи над курсом. Тому, впроваджуючи змішане навчання, не можна повністю перевести всі лекції в електронний формат.

Змішане навчання має сприяти підвищенню ефективності й практичних занять. Воно дасть змогу викладачам застосовувати нові методи і форми організації навчання, а студентам самостійно вирішувати поставлені задачі.

О. М. Харламова

ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО НАУКОВОЇ РОБОТИ ЯК НАПРЯМ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ У СИСТЕМІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

У сучасних умовах позааудиторна діяльність виконує роль єдиної ланки між теорією та практикою, між навчальним і виховним процесом у ЗВО, між закладами вищої освіти і загальноосвітніми. Проведений аналіз сучасних наукових досліджень, власний досвід організації позааудиторної роботи у закладі вищої дали змогу виокремити два напрями, які викладачі вважають найбільш перспективними.

Перший напрям – це загальнокультурні заходи, які стосуються вивчення того чи іншого предмета чи спеціальності. До них можна віднести виховну діяльність, навчальну самостійну роботу студентів, підготовку окремих заходів та аналіз їх ефективності, організація дозвілля студентів тощо.

Другий напрям – це залучення студентів до наукової роботи шляхом організації наукових гуртків.

Групова дослідницька робота дає змогу студентам ефективно відпрацьовувати професійні вміння та навички. Така робота має враховувати рівень творчих можливостей студентів, їх досвід, інтереси, потреби, активність. За нашими дослідженнями, рівень самостійності групових дослідницьких робіт студентів є основною факторною ознакою, що активно впливає на такі критерії якості підготовки спеціалістів, як сформованість творчого досвіду, міцність знань, продуктивність пізнання, системність мислення, науковий рівень здобутих знань та їх практична спрямованість, рівень професійної адаптації.

Розкриваючи актуальність студентських досліджень, беруть до уваги: практичну потребу для майбутнього фахівця в опрацюванні теми; рівень базових знань конкретного студента; порівняльний ступінь розв'язання дослідницької проблеми попередніми студентськими дослідженнями; прогнозований педагогічний та фахово-практичний ефект від проведених досліджень і можливого впровадження отриманих результатів.

Вивчати нову інформацію, виконувати професійні завдання, проводити науковий пошук – це відкриття, де не останню роль відіграють раціональна логіка, інтуїція, індивідуальність дослідника, фаховий досвід. У зв'язку з цим великої ваги набуває орієнтація на професійну підготовку майбутніх інженерів через розвиток експериментально-практичних компетенцій, особистісних якостей, індивідуальних особливостей, на основі залучення до актуальних досліджень, використання оригінальних методик та способів реалізації раціоналізаторського розв'язання виробничих проблем. Ключовими напрямками у підготовці майбутніх інженерів є конструктивний, пошуковий та винахідницький стилі діяльності.

Маючи високий інноваційний потенціал, викладач організовує інтелектуально практичну діяльність студентів, відповідно мотивує, скеровує думки, залучає до наукового пізнання. Навчити майбутнього інженера фахового мислення можна залучивши до систематичного пошуку та сприйняття інформації з теорії й практики виробництва, проведення власних узагальнень і висновків, не користуючись штампами, шаблонами та застиглими догмами, які перетворюються на курйози минулого. Завдяки цьому досягається основна мета професійної підготовки – надання індивідуального простору науковому пошуку та подальшого практичного використання отриманого досвіду.